

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA

NIILA JÄÄSKINENA

přednesené dne 14. července 2011(1)

Věc C-93/10

Finanzamt Essen/NordOst

proti

GFKL Financial Services AG

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo)]

„Odkup rizikových pohledávek za cenu vypočtenou v závislosti na riziku nesplácení – Šestá směrnice o DPH – Přisobnost – Článek 2 odst. 1 – Poskytování služeb za protiplnění – Článek 13 část B písm. d) – Osvobození od daně – Vymáhání dluhů – Článek 11 část A odst. 1 písm. a) – Základ daně“

1. Projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká postoupení rizikových pohledávek bankou (dále jen „banka“) společností GFKL Financial Services AG (dále jen „GFKL“) za cenu nižší, než kolik činí jmenovitá hodnota pohledávek. Bundesfinanzhof chce vědět, zda takový odkup spadá do přisobnosti DPH, a pokud ano, zda tento odkup představuje „vymáhání dluhů“, a pokud ano, jaká má být výše základu daně.

2. Tato žádost byla podána za účelem vyjasnění dosahu rozsudku vydaného ve věci MKG/Kraftfahrzeuge/Factoring GmbH (dále jen „rozsudek MKG“)(2). V této věci Soudní dvůr rozhodl, že hospodářská činnost subjektu, která spočívá v odkoupení pohledávek a převzetí rizika neplacení ze strany dlužníků a za kterou tento subjekt účtuje svým zákazníkům provizi, představuje poskytování služeb v podobě „vymáhání dluhů“(3). V takovém případě podle Soudního dvora spočívá poskytovaná služba ve zbavení postupitele nutnosti operací spojených s vymáháním dluhů a rizika jejich nesplacení(4).

3. Mezi účastníky řízení je sporné, zda se na projednávanou situaci vztahuje rozsudek MKG, zda se od tohoto rozsudku odlišuje nebo zda je třeba judikaturu přehodnotit.

4. Diónés Laertios, autor díla o řecké filosofii, který žil v první polovině 3. století, se ve své knize *O životě a učeních slavných filosofů* zabýval Platónovou definicí člověka(5). Vypráví, jak byl Platón chválen, když definoval člověka jako „dvounohého, neopeřeného živočiš“. Když Diónés ze Sinópe, neboli Kynik, oškubal kohouta a přinesl do Akademie se slovy „Hle, tu je Platónův člověk“, byla definice doplněna o výraz „s plochými nehty“.

5. Definice pojmu „vymáhání dluh?“ přijatá Soudním dvorem v rozsudku MKG je široká a zjevně zahrnuje nejen ujednání o faktoringu, která byla předmětem této věci, ale rovněž jakoukoliv operaci, v rámci které jsou postupovány pohledávky a související riziko jejich neplacení. Podobně jako v případě Platónovy definice úvěru tedy představuje projednávaná žádost příležitost k dalšímu upřesnění definice poskytnuté v rozsudku MKG.

I – Právní rámec

Unijní právo

– Šestá směrnice o DPH(6)

6. Článek 2 bod 1 šesté směrnice o DPH se týká oblasti působnosti směrnice. Toto ustanovení stanoví, že předmětem DPH je „dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková“.

7. Článek 4 definuje „osobu povinnou k dani“ jako jakoukoliv osobu, která provádí samostatně kterou z hospodářských činností vymezených v tomto článku, a to bez ohledu na účel této činnosti. Výčet hospodářských činností je uveden v odstavci 2 tohoto článku:

„Mezi hospodářské činnosti uvedené v odstavci 1 náleží veškerá činnost producentů, obchodníků a poskytovatelů služeb včetně těžební a zemědělské činnosti a činnosti při výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za hospodářskou činnost se rovněž považuje využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.“

8. Článek 6 je nadepsán „Poskytování služeb“. Ve své relevantní části stanoví:

„1. ‚Poskytováním služeb‘ se rozumí jakékoliv plnění, které není dodáním zboží ve smyslu článku 5.

Taková plnění mohou mezi jiným zahrnovat:

– postoupení nehmotného majetku bez ohledu na to, zda je vázán na určitý písemný doklad, či nikoli,

[...]“

9. Článek 11 část A odst. 1 písm. a) definuje základ daně jako „vše, co představuje protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od kupujícího, zákazníka nebo třetí strany za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby včetně dotací přímo vázaných na cenu takového dodání zboží nebo poskytnutí služby“.

10. Článek 13 upravuje osvobození od DPH. Podle čl. 13 části B písm. d) bodů 1 až 3 a bodu 5 mají být od DPH osvobozeny tyto operace:

„1. poskytnutí a sjednání úvěru a správa úvěru osobou, která jej poskytla,

2. sjednání nebo převzetí závazků, ručení a jiných jistot a záruk, jakož i správa úvěrových záruk osobou, která úvěr poskytuje,

3. operace včetně sjednání týkající se vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, dluhů, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, s výjimkou vymáhání dluhů,

[...]

5. operace včetně sjednání a vyjma řízení a správy v oblasti akcií, podílů na společnostech nebo sdruženích, dlužních úpisů a jiných cenných papírů, kromě:

- dokladů zakládajících právní nárok na zboží,
- práv nebo cenných papírů uvedených v §l. 5 odst. 3.“

II – Rozsudek ve věci MKG

11. M?GmbH dovážela auta a dodávala je prostřednictvím své distribuční sítě na německý trh. Společnost Factoring KG (která se později přejmenovala na MKG), která společně s M?GmbH patřila do skupiny Trapp?Dries/Mitsubishi, převzala finanční operace společnosti M?GmbH. V tomto ohledu a na základě smlouvy o faktoringu společnost Factoring KG odkupovala každý týden pohledávky společnosti M?GmbH za jejími distributory za cenu ve výši jmenovité hodnoty těchto pohledávek, a to za faktoringovou provizi ve výši 2 % a odměnu za převzetí rizika (*del credere*) ve výši 1 % ze jmenovité hodnoty pohledávek, jakož i úroky vypočtené na základě každodenní výše nesplacených závazků distributorů převedených na společnost Factoring KG.

12. Společnost Factoring KG se zabývala jak pravým, tak nepravým faktoringem, jelikož i) u některých pohledávek přebírala riziko jejich nesplacení bez zprávného postihu společnosti M?GmbH v případě nesplacení (pravý faktoring), a ii) rovněž zajišťovala vymáhání zbývajících částí pohledávek M?GmbH se zprávným postihem vůči ní (nepravý faktoring). Podle praxe německých daňových orgánů nebyl pravý faktoring považován za poskytování služeb ze strany faktoringové společnosti (faktora), a proto nebyl umožněn daňový odpočet. Nepravý faktoring byl však považován za zdanitelné poskytování služeb faktorem(7).

13. Podstatou dvou otázek položených Bundesfinanzhof je určit, zda pravý faktoring představuje zdanitelná plnění, nebo zda je osvobozen od daně na základě některého z ustanovení obsažených v §l. 13 části B písm. d) šesté směrnice o DPH.

14. Soudní dvůr judikoval, že subjekt, který odkupuje pohledávky a přebírá riziko neplacení ze strany dlužníků a za to účtuje svým zákazníkům provizi, vykonává hospodářskou činnost ve smyslu šesté směrnice o DPH. Soudní dvůr rovněž judikoval, že taková činnost není osvobozena od DPH, jelikož představuje „vymáhání dluhů“, a je tudíž vyata z §l. 13 části B písm. d) bodu 3.

III – Skutkový stav a položené otázky

15. Dne 26. října 2004 uzavřela společnost GFKL s bankou kupní smlouvu, na jejímž základě získala zástavní práva k nemovitostem a pohledávky ze 70 vypovězených a splatných úvěrových smluv (dále jen „portfolio“)(8), jejichž jmenovitá hodnota činila 15 500 915,16 eura, za kupní cenu ve výši 8 034 883 eura.

16. Předemťt prodeje byl „veden, respektive držen“ na účet a nebezpečí společnosti GFKL po rozhodném dni stanoveném v kupní smlouvě, a sice 29. dubnu 2004. Banka informovala své dlužníky o operaci a změně v osobě věřitele v tzv. „goodbye letters“. Dále platby týkající se předemťtu prodeje, jež byly provedeny po rozhodném dni, měly náležet společnosti GFKL. Podle kupní smlouvy bylo ručení banky, která prodávala pohledávky, za dobytost pohledávek a hospodářskou hodnotu zajištění výslovně vyloučeno.

17. Společnost GFKL se domnívala, že nabyvatel pohledávek neposkytuje prodávajícímu službu podléhající DPH. Tato společnost nicméně podala předběžné daňové hlášení v návaznosti

na dopis ze dne 3. června 2004 zasláný Bundesministerium der Finanzen (spolkové ministerstvo financí, dále jen „SMF“) s cílem provést rozsudek ve věci MKG.

18. Při výpočtu ohlašované částky DPH se společnost GFKL domnívala, že protiplnění odpovídá rozdílu mezi „hospodářskou jmenovitou hodnotou“ (wirtschaftlicher Nennwert) portfolia, jak byla sjednána mezi smluvními stranami (očekávané vymahatelné pohledávky snížené o úroky na základě úrokové sazby ve výši 5,97 % za období, během něhož jsou pohledávky vymahatelné), a kupní cenou. Smluvní strany vypočetly hospodářskou jmenovitou hodnotu pohledávek na částku 8 399 808 eur.

19. Společnost GFKL poté podala proti svému předložnému hlášení DPH stížnost. Žalovaný, Finanzamt Essen-NordOst (Finanční úřad Essen – severovýchod), zamítl stížnost jako neopodstatněnou. Společnost GFKL podala proti tomuto rozhodnutí žalobu u Finanzgericht (finanční soud). Finanzgericht žalobu vyhověl, když rozhodl, že na rozdíl od pravého faktoringu se v případě převodu rizikových pohledávek nejedná o službu poskytovanou prodávajícím, která podléhá DPH.

20. Věc byla poté předložena Bundesfinanzhof, který považoval za nutné položit Soudnímu dvoru následující tři předložné otázky:

„1) K výkladu čl. 2 odst. 1 a článku 4 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (77/388/EHS):

Jedná se při prodeji (odkoupení) rizikových pohledávek na základě převzetí jejich vymáhání a rizika jejich nesplacení o poskytování služeb za protiplnění a hospodářskou činnost odkupitele pohledávek, pokud se kupní cena

– neurčí podle jmenovité hodnoty pohledávek na základě dohody o paušální srážce za převzetí úkolu jejich vymáhání a rizika jejich nesplacení, nýbrž se

– řídí hodnocením rizika nesplacení u každé jednotlivé pohledávky, při němž vymáhání pohledávky ve vztahu ke srážce náležející za riziko nesplacení je považován pouze druhořadý význam?

2) V případě, že je na první otázku třeba odpovědět kladně, k výkladu čl. 13 části B písm. d) bodů 2 a 3 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (77/388/EHS):

a) Je převzetí rizika nesplacení ze strany odkupitele pohledávek při nabytí rizikových pohledávek za kupní cenu, která je výrazně nižší, než kolik činí jmenovitá hodnota pohledávek, osvobozeno od daně jakožto poskytnutí jiné jistoty nebo záruky?

b) Jedná-li se o převzetí rizika osvobozené od daně: je vymáhání pohledávek jakožto část jediného plnění nebo jakožto vedlejší plnění osvobozeno od daně, nebo jakožto samostatné plnění dani podléhá?

3) V případě, že je na první otázku třeba odpovědět kladně a nejedná se o plnění osvobozené od daně, k výkladu čl. 11 části A [odst. 1] písm. a) šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (77/388/EHS):

Určí se protiplnění za zdanitelné poskytování služeb podle nákladů na vymáhání předpokládaných smluvními stranami, nebo podle skutečných nákladů na vymáhání?“

21. Písemná vyjádření byla předložena společností GFKL, německou a irskou vládou, jakož i

Komisi a všichni uvedení byli zastoupeni na jednání konaném dne 12. května 2011.

IV – Úvodní poznámky

22. Úvodem je nutno vyjasnit úlohu Soudního dvora v projednávané věci.

23. Společnost GFKL a irská vláda se pokoušely odlišit rozsudek MKG na základě toho, že v této věci existovala faktoringová smlouva, ze které vyplývala povinnost společnosti Factoring KG k nabytí pohledávek každý týden, kdežto v projednávané věci se jedná o jednorázový odkup pohledávek.

24. I když souhlasím s názorem, že faktoring obvykle zahrnuje pokračující obchodní vztah mezi faktorem a zákazníkem, tato věc nevyžaduje posouzení, zda projednávaná situace odpovídá faktoringu. Podle mého názoru není v právních předpisech EU o DPH uveden samostatný pojem „faktoring“ ze dvou důvodů.

25. Zprv existuje rozdíl mezi jazykovými verzemi čl. 13 části B písm. d) odst. 3 šesté směrnice o DPH: devět jazykových verzí vyjímá z oblasti působnosti osvobození od daně uvedené v tomto ustanovení „vymáhání dluhů a faktoring“(9), kdežto jedenáct jazykových verzí odkazuje pouze na „vymáhání dluhů“(10). Odpovídající ustanovení obsažené v čl. 135 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH již neuvádí faktoring v žádné jazykové verzi.

26. Zdruhé situace v rozsudku MKG byla vyata z oblasti působnosti čl. 13 části B písm. d) odst. 3 šesté směrnice o DPH, protože odpovídala „vymáhání dluhů“. Soudní dvr tak dospěl k závru, že faktoring je třeba považovat za pouhou variantu obecnějšího pojmu „vymáhání dluhů“ bez ohledu na způsob, jakým je vykonáváno(11).

27. V projednávané věci je tudíž Soudní dvr vyzván, aby rozhodl, zda vztah mezi bankou a společností GFKL odpovídá poskytování služeb spoívajících ve vymáhání dluhů, což je širší pojem než faktoring, společností GFKL bance.

V – Spadá projednávaná situace do působnosti šesté směrnice o DPH?

1. Poskytování služeb a hospodářská činnost

28. Článek 2 šesté směrnice o DPH stanoví, že služby poskytované za protiplnění uskutečné na území členského státu budou předmětem DPH. Tento článek je třeba chápat ve spojení s článkem 4 téže směrnice, který stanoví, že zdaněny budou pouze činnosti hospodářské povahy.

29. Poskytování služeb je definováno v článku 6 šesté směrnice o DPH jako jakékoliv plnění, které není dodáním zboží. Jedná se tedy o zbytkovou kategorii, která byla Soudním dvorem vyložena široce. Článek 6 rovněž stanoví, že poskytování služeb může rovněž zahrnovat postoupení nehmotného majetku bez ohledu na to, zda je vázán na určitý písemný doklad, či nikoli.

30. Ve vztahu k postoupení nehmotného majetku jsou relevantní dvě věci. V rozsudku *Swiss Re* Soudní dvůr rozhodl, že postoupení souboru smluv o životním zajištění za protiplnění představuje poskytování služeb, neboť se jedná o postoupení nehmotného majetku(12). V rozsudku *First National Bank of Chicago* musel Soudní dvůr posoudit operace spočívající v nákupu dohodnuté částky v jedné měně proti prodeji dohodnuté částky v jiné měně, jejichž podrobnosti (jako typ měny, částka a rozhodný den pro stanovení hodnoty) byly sjednány mezi smluvními stranami(13). Soudní dvůr rozhodl, že takové operace představují poskytování služeb z důvodu skutečnosti, že se jedná o převod nehmotného majetku(14), kdy službou byla skutečnost, že banka je připravena sjednat takové operace(15).

31. Podle mého názoru postoupení nehmotného majetku uvedené v čl. 6 odst. 1 šesté směrnice o DPH zahrnuje situaci, kdy postupitel (v projednávané věci banka) postupuje pohledávky postupníkovi (společnost GFKL). V takovém případě poskytuje postupitel službu postupníkovi.

32. Projednávaná věc se však týká otázky, zda lze postupníka považovat za osobu poskytující službu postupiteli. Článek 6 odst. 1 šesté směrnice o DPH nám při odpovědi na tuto otázku neposkytuje žádné vodítko.

33. Pokud jde o odkup pohledávek, Soudní dvůr v rozsudku *MKG* rozhodl, že v případě pravého faktoringu představuje odkup pohledávek službu, a sice službu, která spočívá ve zbavení prodávajícího nutnosti operací spojených s vymáháním dluhů a rizika jejich nesplacení(16). Toto podle Soudního dvora představuje službu spočívající ve vymáhání dluhů, a není tedy osvobozeno od daně podle čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice o DPH(17).

34. Podle mého názoru není možné, aby každý prodej pohledávek představoval poskytnutí služby spočívající ve vymáhání dluhů kupujícím.

35. Společnost GFKL, německá vláda a Irsko tvrdí, i když na základě odlišných důvodů, že operace mezi bankou a společností GFKL představuje „isté“ postoupení pohledávek, to znamená prodej, jehož předmětem je portfolio. Podle nich taková operace nezahrnuje žádné zdanitelné poskytování služeb společností GFKL bance. Zdá se, že Komise rovněž souhlasí s tím, že „isté“ převody pohledávek nepředstavují služby spočívající ve vymáhání dluhů poskytované postupníkem postupiteli, ovšem ze skutečností vysvětlených předkládajícím soudem vyvozuje, že v projednávané věci existuje prvek týkající se poskytování služeb.

36. Podle mého názoru Soudní dvůr evokoval tuto možnost v rozsudku *MKG*, ve kterém uvedl, že nelze tvrdit, že faktor má být považován *pouze* za příjemce plnění ve formě postoupení pohledávek zákazníka tímto zákazníkem(18).

37. Existují případy postoupení pohledávek, které nepředstavují služby spočívající ve vymáhání dluhů. Například, kupující obchodního majetku v rámci převodu podniku může nabýt pohledávky jako součást majetku. Považovat tyto koupy za služby spočívající ve vymáhání dluhů by bylo v rozporu s povahou takových operací.

38. Navíc „operace týkající se dluhů“ jsou osvobozeny od DPH na základě čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice o DPH. To znamená, že musí existovat postoupení pohledávek, která nejsou „vymáháním dluhů“, protože jinak by toto osvobození od daně postrádalo smysl.

39. K tomu, aby se jednalo o službu spořívající ve vymáhání dluhů, a tedy bylo možno se dovolávat použití rozhodnutí ve věci MKG, je tedy třeba něco více než jen pouhý převod pohledávek.
40. Z hospodářské povahy operace v projednávané věci vyplývá, že banka získá dodatečný prospěch nad rámec pouhé operace týkající se pohledávek, což znamená, že v projednávané věci vyhledává a přijímá službu.
41. Úvěrové operace bank mají za cíl získat příjem ve formě úroku bez rizika ve vztahu k zapůjčeným peněžním prostředkům. Banka nepůjčuje peníze s cílem obchodovat se svými pohledávkami na trhu, ale usiluje o vrácení zapůjčených prostředků původním dlužníkem nebo třetí, kteří se za úvěr zaručili nebo poskytli jiné zajištění. To odlišuje bankovní úvěry od jiných dluhových finančních nástrojů obchodovaných na kapitálových trzích, a to i přesto že dluhopisy a podobné nástroje představují dluh vydavatele nástroje vůči jeho držiteli.
42. V případě nesplácení dlužníka bude věřitelská banka usilovat o vrácení zapůjčených prostředků spolu s úroky a poskytnutím prostřednictvím vymáhání dluhu, které může zahrnovat realizaci zajištění poskytnutého k úvěru.
43. V projednávané věci se má za to, že banka přijala opatření k vymáhání dluhů, ovšem zjistila, že by nebylo rozumné pokračovat v jejich realizaci. Využila tedy služeb společnosti GFKL, která se domnívá, že může vymoci rizikové pohledávky účinnější způsoby než banka s ohledem na důvody spojené s právními a veřejnými vztahy, které v tomto ohledu omezují prostor pro jednání banky. Úlohou společnosti GFKL v tomto ujednání je vymoci pohledávky, i když ne nutně všechny. Skutečnost, že jsou ve výpočtu hospodářské hodnoty zahrnuty úroky, prokazuje, že společnost GFKL nenabývá portfolio pohledávek proto, aby s nimi obchodovala, ale hodlá dluh vymoci sama během předem stanoveného časového období.
44. Uspořádání v projednávané věci zahrnuje nejen banku a společnost GFKL, ale rovněž dlužníky, což vytváří trojstranný vztah. Úloha společnosti GFKL je proto mnohem komplexnější než úloha kupujícího zásob zboží podléhajícího zkáze, jako jsou potraviny po uplynutí doporučené doby trvanlivosti.
45. V projednávané věci banka na společnost GFKL nepevádí jednu pohledávku, ale portfolio mnoha pohledávek společně se souvisejícími zástavními právy k nemovitostem a ostatním zajištěním, dokumentací a dodatečnými nároky. Riziko a pravděpodobná hospodářská hodnota obsažená v tomto portfoliu byla zjevně společností GFKL analyzována na základě odhadovaného úspěchu při dalším vymáhání dluhů a hodnoty zajištění, které bude možno realizovat. Operace vede k situaci, která je pro banku zjevně výhodnější, než kdyby pokračovala ve vymáhání dluhů sama. Navíc společnost GFKL poskytuje bance možnost ukončit řadu vztahů s klienty, které se ukázaly být neuspokojivými, a zbavuje ji jakýchkoli problémů spojených s právními a veřejnými vztahy týkajícími se neustálé snahy o vymáhání dluhů. V souhrnu, společnost GFKL poskytuje bance hospodářsky dostupnou možnost uzavřít jednou provždy ústování ve vztahu k 70 rizikovým klientům.
46. S přihlédnutím k tomu se domnívám, že banka získává výhodu, která přesahuje zaplacení ceny, která odpovídá stávající hodnotě pohledávek. Jinými slovy, kupuje si od společnosti GFKL službu a společnost GFKL bance takovou službu poskytuje.

47. Vzhledem k tomu, že se jedná o poskytnutí služby, musí se v projednávané věci nutně jednat o hospodářskou činnost. Proto není nutné podrobně prozkoumat čl. 4 odst. 1 šesté směrnice o DPH.

2. Protiplnění

48. Proto aby služba spadala do působnosti směrnice o DPH, musí být nicméně poskytována za protiplnění. Většina pochybností předkládajícího soudu ohledně použití šesté směrnice o DPH na projednávanou věc je spojena s existencí protiplnění.

49. Pro existenci protiplnění ve smyslu šesté směrnice o DPH musí existovat právní vztah mezi stranami, který zakládá vzájemné plnění. To znamená, že za službu musí být poskytnuta odměna(19). Toto je rovněž označováno jako „požadavek přímé souvislosti“(20).

50. V rozsudku MKG Soudní dvůr rozhodl, že mezi činností faktora a částkou, kterou obdržel v rámci platby za tuto činnost, jelikož si účtoval faktoringovou provizi a odměnu za převzetí rizika za vykonanou činnost, existovala přímá souvislost(21).

51. V projednávané věci nebyla mezi smluvními stranami provize výslovně sjednána. Proto vyvstává otázka, co může být protiplněním.

52. I když může protiplnění poskytnout třetí strana(22), nic nenasvědčuje tomu, že by mohli být dlužníci povinni zaplatit společnost GFKL cokoliv nad rámec toho, co dlužili bance. V projednávané věci tak lze protiplnění vyvodit ze dvou skutečností: odpotů ze jmenovité hodnoty pohledávek při výpočtu kupní ceny (jak navrhuje předkládající soud) a příležitosti dosáhnout zisku z odkupu pohledávek (jak navrhuje společnost GFKL)(23).

53. Podle mého názoru nelze považovat odpotů za protiplnění. A to proto, že provedení odpotů má odrážet skutečnou výši rizika, které je postupováno, jelikož dotčené pohledávky jsou rizikovými pohledávkami. Společnost GFKL tedy pouze platí tržní hodnotu portfolia a za své služby nedostává odměnu. Z hospodářského hlediska banka neposkytuje skutečný odpotů, ale pouze souhlasí s cenou, kterou je kupující připraven za portfolio zaplatit.

54. I kdyby Soudní dvůr dospěl k závěru, že odpotů představuje protiplnění poskytnuté bankou, je však otázkou, zda mezi provedeným odpotem a poskytnutou službou existuje přímá souvislost.

55. V rozsudku Aardappelenbewaarplaats Soudní dvůr rozhodl, že mezi poskytnutou službou a přijatým protiplněním v situaci, kdy bylo rozhodnuto, že protiplnění představuje blíže neurčené snížení hodnoty podílu, neexistuje přímá souvislost(24). V této věci družstvo, které provozovalo sklad brambor, účtovalo členům poplatky za skladování a poskytovalo jim podíly za to, že členové skladovali své brambory. Jednoho roku se družstvo rozhodlo neúčtovat poplatek za skladování, ale namísto toho snížilo hodnotu členských podílů. Soudní dvůr rozhodl, že v takovém případě neexistovala vzájemná souvislost.

56. V nedávné době nicméně Soudní dvůr v rozsudku Astra Zeneca rozhodl, že mezi poskytnutím nákupních poukázek společností Astra Zeneca svým zaměstnancům (službou) a snížením mzdy zaměstnanců (protiplněním) existuje přímá souvislost(25).

57. Tento výsledek není nutně v rozporu s rozhodnutím ve věci Aardappelenbewaarplaats. Ve věci Aardappelenbewaarplaats nebylo snížení hodnoty podílu blíže určeno. I když se Soudní dvůr touto otázkou nezabýval, domnívám se, že tento závěr lze vysvětlit skutečností, že by bylo obtížné prokázat hodnotu, kterou snížení představovalo, a tudíž prokázat, že taková hodnota představuje

hodnotu poskytované služby. Hodnota poskytovaných služeb a otázka, zda protiplnění představuje skutečnou protihodnotu služeb, je důležitá za účelem zjištění, zda existuje přímá souvislost mezi poskytnutým protiplněním a poskytnutou službou(26).

58. V projednávané věci vyplývá zjevný odpověď ze jmenovité hodnoty ze zohlednění řady okolností, které mají ve vztahu ke službám poskytované společností GFKL omezený význam. Tyto okolnosti zahrnují: případně odlišné posouzení platební schopnosti dlužníka, vývoj hodnoty zajištění pohledávek, skutečnou vymahatelnost dluhu, jakož i souvisejících vzniklých nákladů.

59. Jak zdůraznil předkládající soud, odpověď nevyplývá ze služby poskytující ve zbavení banky její povinnosti vymáhat dluhy a jejího rizika, ale z posouzení týkajícího se aktuální hodnoty pohledávek ve vlastnictví společnosti GFKL. Podle mého názoru se tento odpověď vztahuje především ke skutečnosti, že jsou již zřejmá rizika spojená s portfoliem, zatímco známa nejistota nadále přetrvává ohledně vývoje hodnoty portfolia. Tato nejistota je spojena nejen s úspěchem společnosti GFKL při vymáhání dluhu, ale rovněž obecně s hospodářským vývojem, a konkrétně s vývojem trhu s nemovitostmi, který má vliv na hodnotu zástavních práv k nemovitostem.

60. Za takových okolností tedy nelze tvrdit, že je odpověď stanoven jako protihodnota za hodnotu služby, kterou poskytuje společnost GFKL bance. Neexistuje tak přímá souvislost mezi poskytnutou službou a protiplněním.

61. I kdyby bylo možno považovat možnost společnosti GFKL dosáhnout zisku z odkupu pohledávek za protiplnění, nedomnívám se, že zde existuje přímá souvislost.

62. Zprv Soudní dvůr rozhodl, že výnos z vkladů do investičních fondů nepředstavuje přímé protiplnění za poskytování služeb poskytujících v poskytnutí prostředků k dispozici třetím osobám(27). Obdobně zisk dosažený na základě spekulace ohledně rizikových pohledávek nemůže představovat přímé protiplnění za inherentní službu poskytující ve vymáhání dluhu.

63. Zadruhé Soudní dvůr rozhodl, že pokud protiplnění závisí na řadě neznámých faktorech, přímá souvislost neexistuje(28). Tato věc má vztah k projednávané věci, jelikož výši pravděpodobného zisku lze stanovit pouze svévolně. Není vyloučeno, že v konečném výsledku obdrží společnost GFKL částku vyšší, než je hospodářská jmenovitá hodnota pohledávek, částku nacházející se mezi touto jmenovitou hodnotou a zaplacenou cenou nebo dokonce nižší, než je částka, kterou zaplatila banka.

64. Projednávaná věc proto nespadá do působnosti šesté směrnice o DPH, jelikož není prokázáno, že mezi protiplněním a službou existuje přímá souvislost.

65. Může být užitečné dodat, že jestliže je výše navržený výklad rozumný, poté bude možno v mnoha případech považovat mnoho tzv. „bad banks“ usazených v členských státech proto, aby zbavily rozvahy finančních institucí od rizikových pohledávek, z hlediska DPH za osoby poskytující služby poskytující ve vymáhání dluhu. Pokud jde o požadavek protiplnění, v každém jednotlivém případě bude třeba posoudit, zda mezi poskytovanou službou a protiplněním obdrženým „bad bank“, je-li poskytováno, existuje přímá souvislost.

66. V případě, že Soudní dvůr nebude sdílet tento názor, odpovím rovněž na druhou a třetí položenou otázku.

VI – Je projednávaná situace osvobozena od daně podle čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice o DPH?

1. Osvobození od dan?

67. Zúčastněné strany v projednávané věci předložily argumenty na základě osvobození od daní uvedených v § 13 části B písm. d) bodech 1, 2, 3 a 5 šesté směrnice o DPH.

a) § 13 část B písm. d) bod 1 šesté směrnice o DPH

68. Společnost GFKL tvrdí, že operaci je třeba považovat za poskytnutí úvěru ve smyslu § 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice o DPH, jelikož platba je provedena neprodleně, zatímco k nabytí pohledávek společností GFKL dojde později.

69. Je skuteností, že definice uvedená v tomto článku je natolik široká, že se vztahuje i na úvěr poskytnutý dodavatelem zboží ve formě odkladu platby(29). Tento článek dále není omezen na půjčky nebo úvěry poskytované bankovními a finančními institucemi(30). Nicméně podle mého názoru poskytnutí úvěru vyžaduje trvalý závazkový vztah mezi stranami po určitou dobu, dokud není úvěr splacen. V projednávané věci žádný takový trvalý závazkový vztah po odkupu portfolia neexistuje(31).

70. Navíc nelze tvrdit, že společnost GFKL poskytla úvěr bance, neboť pohledávky jsou již po splatnosti a cílem společnosti GFKL je tyto pohledávky vymoci(32). Pokud jde o vztah mezi bankou a společností GFKL, na rozdíl od nepravého faktoringu společnost GFKL v projednávané věci neposkytuje bance žádné financování, které má být vypořádáno později, po obdržení plateb od dlužníků.

71. Projednávané situace proto nemůže být předmětem osvobození od daní podle § 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice o DPH.

b) § 13 část B písm. d) bod 2 šesté směrnice o DPH

72. Předkládající soud se táže, zda projednávané situace představuje převzetí závazků ohledně úvěrových záruk, jelikož se zdá být podobná situaci ve věci Bally(33). Tato věc se týkala platby kreditní kartou při koupi určitého zboží. Soudní dvůr rozhodl, že taková situace představuje záruku, a je proto osvobozena od daní. Podle předkládajícího soudu tato věc zahrnovala rovněž převod pohledávky ze společnosti Bally na společnost, která kreditní kartu vydala, za peněžitou úplatu.

73. Tuto analogii považuji za nepřesvědčivou. Při platbě kreditní kartou prodávající souhlasí s tím, že kupující nesplní svou povinnost zaplatit dohodnutou cenu zákonným platidlem, ale namísto toho souhlasí s tím, že k platbě dojde ve formě nového závazkového vztahu, který vznikne mezi společností, která vydala kreditní kartu, a prodávajícím (kterému odpovídá dluh kupujícího vůči společnosti, která vydala kreditní kartu). Ke skutečné platbě prodávajícímu společnosti, která vydala kreditní kartu, dochází vždy později, to znamená, že k ní dochází poté, co by kupující zaplatil, pokud by si vybral platbu v hotovosti. Z pohledu převodních stran koupě je proto funkcí společnosti, která vydala kreditní kartu, zaručit, aby prodávající obdržel dohodnutou cenu, sníženou o provizi společnosti, která vydala kreditní kartu, která představuje protiplnění, které tato poslední uvedená společnost obdrží za poskytnutí služby ve formě záruky prodávajícímu.

74. V projednávané věci neexistuje žádný právní vztah mezi dlužníky a společností GFKL, který by existoval nezávisle na odkupu portfolia. Společnost GFKL neslíbila dlužníkům nebo bance, že uhradí převodní pohledávky ve jmenovité hodnotě. Pouze platí cenu za portfolio, která představuje část jejich jmenovité hodnoty. I když tedy projednávané věci zahrnuje převod pohledávek za peněžitou úplatu, k tomuto převodu nedochází v rámci předmětu vymezeného

smluvního vztahu mezi ručitelem a věřitelem, který je typický pro poskytnutí služby záruky, včetně případů, kdy se prodávající dohodne se společností, která vydává kreditní karty, že bude přijímat její karty.

75. Irsko tvrdí, že projednávaná věc může představovat „převzetí jiných jistot a záruk“ upravené v jiné části ustanovení čl. 13 části B písm. d) bodu 2 šesté směrnice o DPH, neboť některé pohledávky jsou zajištěny nemovitým majetkem.

76. Ani toto tvrzení může však nepřesvědčilo. Jak použít samo Irsko, toto ustanovení se nepoužije na část dotčeného portfolia, a sice na nezajištěné pohledávky obsažené v portfoliu. Podle mého názoru je třeba portfolio posuzovat jako celek a nelze jej uměle rozdělit tak, že by některé v něm obsažené pohledávky byly na základě jednoho ustanovení osvobozeny od daně, zatímco ostatní pohledávky nikoliv. Navíc vzhledem k tomu, že společnost GFKL provedla platbu, nelze tvrdit, že by společnost GFKL poskytla bance jistotu nebo záruku.

c) Článek 13 část B písm. d) bod 5 šesté směrnice o DPH

77. Nakonec Irsko tvrdí, že operaci lze podřadit pod čl. 13 část B písm. d) bod 5 této směrnice jako operaci týkající se dlužních úpisů a jiných cenných papírů, neboť úverová dokumentace byla zjevně převoditelná.

78. I když je skuteností, že v projednávané věci jde o převoditelnou úverovou dokumentaci, tato skutečnost není rozhodující pro vymezení působnosti čl. 13 části B písm. d) bodů 3 a 5 šesté směrnice o DPH, jelikož obě ustanovení se vztahují na převoditelné cenné papíry. Důležité je, že smlouvy o úveru uzavírané s jednotlivými klienty banky – přestože byly uzavřeny ve formě převoditelných směn nebo jimi byly zajištěny – nejsou určeny k obchodování na trzích s cennými papíry stejným způsobem jako dlužní úpisy a jiné cenné papíry.

79. Domnívám se, že čl. 13 část B písm. d) bod 5 šesté směrnice o DPH se v projednávané věci nepoužije. Osvobození od daně uvedená v čl. 13 části B písm. d) této směrnice nepředstavují jasné vymezené logický celek. Nicméně znění tohoto ustanovení vede k závěru, že jednotlivé případy osvobození od daně jsou zaměřeny na různé skupiny operací obvykle poskytovaných hospodářskými subjekty působícími v oblasti finančních služeb(34).

80. Osvobození od daně stanovené v čl. 13 části B písm. d) bod 5 šesté směrnice o DPH je zaměřeno na operace s cennými papíry, které představují vlastní nebo cizí kapitál společnosti, který je obvyklý pro primární nebo sekundární trhy s cennými papíry a v oblasti financování společností. Tyto operace jsou obvykle prováděny investičními bankami, poskytovali finančních služeb nebo investory.

81. Na druhou stranu osvobození od daně stanovené v čl. 13 části B písm. d) bod 3 se týká operací, které jsou obvykle prováděny finančními institucemi působícími v retailovém bankovníctví, které ovšem nejsou osvobozeny od daně podle čl. 13 části B písm. d) bodů 1 a 2 této směrnice. Toto osvobození od daně se vztahuje na různé operace týkající se úvětu, pohledávek a plateb, jakož i souvisejících převoditelných cenných papírů.

82. Z tohoto důvodu nemá být projednávaná situace přezkoumána na základě čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice o DPH, ale spíše na základě čl. 13 části B písm. d) bodu 3 této směrnice.

d) Článek 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice o DPH

83. Článek 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice o DPH upravuje osvobození od daně u

operací týkajících se dluh?, ovšem z tohoto osvobození od dan? vylučuje „vymáhání dluh?“. Je tedy otázkou, zda projednávaná v?c spadá pod výraz „vymáhání dluh?“ obsažený v uvedeném ustanovení.

84. Z ustálené judikatury vyplývá, že p?ípady osvobození od dan? musí být vykládány restriktivn?, zatímco výjimky z osvobození od dan? je třeba vykládat široce(35).

85. Výraz „vymáhání dluh?“ není v šesté sm?rnice o DPH definován, ale do dnešního dne byl posuzován ve dvou rozsudcích(36). Podle judikatury zahrnuje pojem „vymáhání dluh?“ finanční operace sm?řující k zaplacení pen?ěžního dluhu(37). Výraz se vztahuje rovn?ž na rizikové a ostatní pohledávky(38). V d?sledku toho nemá skute?nost, že je dluh po splatnosti, vliv na možnost kvalifikovat operaci jako „vymáhání dluh?“(39).

86. Z d?vod? uvedených v bodech 39 až 46 tohoto stanoviska se domnívám, že projednávaná situace spadá pod pojem „vymáhání dluh?“ obsažený v ?l. 13 ?ásti B písm. d) bod 3 šesté sm?rnice o DPH a že společnost GFKL poskytuje bance službu spo?ívající ve vymáhání dluh?.

2. Jediné pln?ní?

87. Zbývá odpov?d?t na poslední otázku v rámci druhé p?edb?žné otázky, zda lze dot?ené poskytování služeb považovat za jediné pln?ní, nebo zda došlo k poskytnutí dvou služeb: první služby, kterou byla banka zbavena operací vymáhání dluh? (kterou jsem výše kvalifikoval jako službu spo?ívající ve vymáhání dluh?), a druhé služby, kterou lze kvalifikovat jako poskytnutí úv?ru podle ?l. 13 ?ásti B písm. d) bodu 1 šesté sm?rnice o DPH.

88. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, pokud je pln?ní tvo?eno souborem díl?ích pln?ní a úkon?, je namíst? vzít v úvahu všechny okolnosti, za kterých došlo k dot?enému pln?ní, za ú?elem ur?ení, zda se jedná bu? o dv? nebo n?kolik odlišných pln?ní, ?i o jediné pln?ní(40).

89. Soudní dv?r rovn?ž rozhodl, že z ?lánku 2 šesté sm?rnice o DPH vyplývá, že každé pln?ní je třeba obvykle považovat za odd?lené a samostatné a že pln?ní spo?ívající z hospodá?ského hlediska v jediném pln?ní nem?že být um?le rozloženo, aby nebylo narušeno fungování systému DPH.

90. O jediné pln?ní se jedná tehdy, když dv? nebo více díl?ích pln?ní nebo úkon? poskytnutých osobou povinnou k dani zákazníkovi je tak t?sn? spojeno, že objektivn? tvo?í jediné nerozd?litelné hospodá?ské pln?ní, jehož rozd?lení by bylo um?lé(41). O jediné pln?ní se jedná také v p?ípad?, že jeden nebo více prvk? je třeba považovat za hlavní pln?ní, zatímco naopak jiné prvky je třeba považovat za jedno nebo více vedlejších pln?ní sdílejících da?ový osud hlavního pln?ní. Konkrétn? musí být pln?ní považováno za vedlejší ve vztahu k pln?ní hlavnímu, pokud samo o sob? není pro zákazníka cílem, nýbrž prost?edkem k získání prosp?chu z hlavního pln?ní poskytovatele za nejvýhodn?jších podmínek(42).

91. V projednávané v?ci je hospodá?ským ú?elem operace zbavit banku jejích ?inností spo?ívajících ve vymáhání dluh?. Je samoz?ejm? skute?ností, že společnost GFKL za nabytí dot?ených pohledávek zaplatí, ale platba je provedena za pohledávky, které společnost GFKL získá. Nelze proto tvrdit, že společnost GFKL poskytuje dv? samostatné služby, ale že jsou naopak neodd?liteln? spojeny.

92. Z t?chto d?vod? je třeba dosp?t k záv?ru, že projednávaná situace p?edstavuje „vymáhání dluh?“ ve smyslu ?l. 13 ?ásti B písm. d) bodu 3 šesté sm?rnice o DPH, a proto není osvobozena od DPH.

VII – Jaká je hodnota protiplnění v projednávání věci?

93. Podstatou této otázky předkládajícího soudu je otázka, co je třeba považovat v projednávání věci za protiplnění pro účely stanovení základu daně: náklady na vymáhání předpokládané smluvními stranami nebo skutečné náklady na vymáhání.

94. Článek 11 část A odst. 1 písm. a) šesté směrnice o DPH definuje základ daně jako „vše, co představuje protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od kupujícího, zákazníka nebo třetí strany za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby včetně dotací přímo vázaných na cenu takového dodání zboží nebo poskytnutí služby“.

95. Podle ustálené judikatury musí být protiplnění subjektivní hodnotou, a nikoliv odhadovanou hodnotou na základě použití objektivních kritérií(43). Základem pro posouzení poskytnutí služby je tedy výše skutečně obdrženého protiplnění, a nikoliv jmenovitá hodnota.

96. Proto nelze v projednávání věci stanovit protiplnění na základě rozdílu mezi tzv. hospodářskou jmenovitou hodnotou a zaplacenou cenou. Jak uvedl předkládající soud, je velmi pravděpodobné, že se strany dohodly na hospodářské jmenovité hodnotě pouze pro účely DPH. Hospodářská jmenovitá hodnota tak pravděpodobně odpovídá buď ziskovému rozpětí z dané operace očekávanému společností GFKL, nebo částce, ze které společnost GFKL hodlá zaplatit DPH. Domnívám se, že v případě, kdy je základ daně založen na ziskovém rozpětí, toto rozpětí by mělo vycházet ze skutečného vývoje, a nikoliv předběžných odhadů, jinak by osoby povinné k dani byly povinny zaplatit DPH z protiplnění, která nikdy neobdrží.

97. Výše protiplnění nemůže vycházet ani z rozdílu mezi jmenovitou hodnotou pohledávek obsažených v portfoliu a cenou zaplacenou společností GFKL, jelikož pouze odpovídá znehodnocení hodnoty pohledávek.

98. Domnívám se, že v projednávání věci je třeba stanovit protiplnění na základě toho, co společnost GFKL skutečně obdrží od banky. To znamená rozdíl mezi částkou, kterou případně vymůže od dlužníků v portfoliu, a cenou, za kterou portfolio koupila.

99. Tento závěr je založen na dvou rozsudcích, ve kterých Soudní dvůr rozhodoval o podobných problémech ve vztahu ke stanovení částky protiplnění.

100. V rozsudku First National Bank Chicago Soudní dvůr rozhodl, že v rámci nových transakcí, ve kterých není stanovena žádná odměna nebo provize za některé zvláštní transakce, je základem daně čistý výsledek z transakcí poskytovatele služeb za určité období(44). Soudní dvůr navíc odmítl názor, že by jako základ daně bylo možno použít rozpětí představující rozdíl mezi cenou nákupu a cenou prodeje(45).

101. Rovněž rozsudek vydaný ve věci Argos je obdobně užitečný pro projednávanou věc. Tato věc se týkala prodeje poukázek obchodem, který je někdy prodával za jejich jmenovitou hodnotu a jindy se slevou. Soudní dvůr byl dotázán, jaká by měla být výše protiplnění v situaci, kdy byla dotčená poukázka zakoupena se slevou – jmenovitá hodnota nebo hodnota, za kterou byla poukázka zakoupena. Soudní dvůr rozhodl, že relevantní nebyla jmenovitá hodnota, ale částka, kterou obchod skutečně obdržel(46).

102. Je skuteností, že tento závěr povede k prodloužení u stanovení základu daně a výběru dlužné částky. Nicméně Soudní dvůr již rozhodl, že protiplnění může narostat během určitého období(47).

103. S přihlédnutím k tomu konstatuji, že v projednávání věci by mělo být protiplnění založeno na rozdílu mezi částkou pohledávek, které jsou skutečně vymoženy společností GFKL, a cenou

zaplacenou touto společností při nabytí pohledávek od banky.

VIII – Závěry

104. S ohledem na výše uvedené navrhuji Soudnímu dvoru, aby předkládajícímu soudu odpovídal následovně:

„1) Prodej portfolia rizikových pohledávek představuje službu a hospodářskou činnost na straně kupujícího pohledávek ve smyslu čl. 2 odst. 1 a článku 4 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní.

Nicméně vzhledem k tomu, že v projednávané věci neexistuje přímá souvislost mezi poskytnutou službou a přijatým protiplněním, poskytování takové služby nespadá do působnosti šesté směrnice o DPH.“

105. Na druhou a třetí otázku není třeba odpovídat. Nicméně podporu navrhuji následující:

„2) Projednávaná situace představuje ‚vymáhání dluhů‘ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice o DPH, a proto není osvobozena od DPH.

3) V projednávané věci by mělo být protiplnění založeno na rozdílu mezi částkou pohledávek, které jsou skutečně vymoženy společností GFKL, a cenou zaplacenou touto společností při nabytí pohledávek od banky.“

1 – Původní jazyk: angličtina.

2 – Rozsudek ze dne 26. června 2003, MKG (C-305/01, Recueil, s. I-6729).

3 – Viz výše uvedený rozsudek MKG, bod 80.

4 – Viz výše uvedený rozsudek MKG, bod 49.

5 – Laertios Diogenes, O životě a učení slavných filosofů, knihy VI až X.

6 – Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (dále jen „šestá směrnice o DPH“) (Úř., vst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23). Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úř., vst. 2006, L 347, s. 1) (dále jen „směrnice o DPH“) nahrazuje šestou směrnicí o DPH s účinností od 1. ledna 2007. Cílem směrnice o DPH je uspořádat použitelná ustanovení jasným a racionálním způsobem v souladu se zásadou zdokonalení právní úpravy (bod 3 odůvodnění).

7 – Podle přístupu německých orgánů, který je rovněž zastáván Německem v projednávané věci, je rozhodujícím rozdílem mezi zdanitelnými službami vymáhání dluhů (jako je nepravý faktoring) a odkoupením pohledávek nepodléhajícím DPH převod rizika. Pokud nese riziko věřitel, je plnění zdanitelné, je-li riziko převvedeno, jedná se o prodej závazků, který nezakládá poskytování služeb kupujícím prodávajícímu.

8 – Portfolio zahrnovalo zejména zástavní práva k nemovitostem a veškerá práva a nároky vyplývající ze smluv o úvěru uvedených v přiložených údajích o portfoliu, včetně pohledávek z úvěrů, všechny stávající nebo budoucí, kvalifikované nebo dočasné související pohledávky jako jsou úroky, náklady, odměny a provize, veškerá doplňující zajištění a zajištění třetích stran,

veškeré právní tituly a všechny ostatní doklady spojené s různými smlouvami o úvěru, jako jsou osvědčení, klientské spisy, korespondence a jakékoliv další obchodní doklady.

9 – Anglická, švédská, estonská, lotyšská, litevská, maďarská, maltská, polská a slovinská.

10 – Španělská, česká, dánská, německá, řecká, francouzská, italská, nizozemská, portugalská, slovenská a finská. Neexistují překlady do bulharštiny a rumunštiny.

11 – Viz rozsudek MKG, uvedený výše v poznámce pod čarou 2, bod 77.

12 – Rozsudek ze dne 22. října 2009, Swiss Re Germany Holding (C-242/08, Sb. rozh. s. I-10099, body 27 a 28).

13 – Rozsudek ze dne 14. července 1998, First National Bank of Chicago (C-172/96, Recueil, s. I-4387, body 21 a 22).

14 – Tamtéž, bod 25.

15 – Tamtéž, bod 29.

16 – Viz rozsudek MKG, uvedený výše v poznámce pod čarou 2, bod 49.

17 – Tamtéž, bod 77.

18 – Tamtéž, bod 50.

19 – Viz rozsudek ze dne 3. března 1994, Tolsma (C-16/93, Recueil, s. I-743, bod 14).

20 – Viz rozsudky Soudního dvora ze dne 29. února 1996, Mohr (C-215/94, Recueil, s. I-959, bod 17); ze dne 5. února 1981, Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats (154/80, Recueil, s. 445) a ze dne 8. března 1988, Apple and Pear Development Council (102/86, Recueil, s. 1443).

21 – Viz rozsudek MKG, uvedený výše v poznámce pod čarou 2, body 48 a 49.

22 – Článek 11 část A odst. 1 písm. a) šesté směrnice o DPH. Dlužník v prodlení je obvykle povinen uhradit náklady na vymáhání včetně odměny těch, kteří převzali vymáhání dluhu. Předpokládám, že GFKL má nárok na takovou odměnu, stejně jako by měla takový nárok banka, pokud by nadále vymáhala pohledávky sama.

23 – Podotýkám, že rozdíl mezi jmenovitou hospodářskou hodnotou nebo skutečně vymoženými částkami a cenou, kterou společnost GFKL zaplatila bance, netvoří pouze protiplnění za vymáhání dluhu, ale zahrnuje rovněž zisky a ztráty kapitálu vyplývající ze skutečnosti, že GFKL drží portfolio po určité období.

24 – Viz rozsudek Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats, uvedený výše v poznámce pod čarou 20, bod 12.

25 – Rozsudek ze dne 29. července 2010, Astra Zeneca UK (C-40/09, Sb. rozh. s. I-07505, bod 29).

26 – Viz rozsudek ze dne 29. října 2009, Komise v. Finsko (C-246/08, Sb. rozh. s. I-10605). V této věci vyvstala otázka, zda je protiplnění za poskytnutí služeb právní pomoci zdanitelné: Soudní dvůr judikoval, že není zdanitelné, neboť příspěvek závisel na poskytnutých službách pouze částečně. Dalšími hledisky byly finanční majetek a příjem příjemce služby, které neměly přímou souvislost s poskytnutými službami.

27 – Viz rozsudek ze dne 29. dubna 2004, EDM (C-77/01, Recueil, s. I-4295, bod 63).

28 – Viz obdobný rozsudek ze dne 14. listopadu 2000, Floridienne a Berginvest (C-142/99, Recueil, s. I-9567, body 22 a 23), ve kterém Soudní dvůr judikoval, že vzhledem k tomu, že dividendy jsou vypláceny v důsledku jednostranného rozhodnutí přijatého třetí osobou, jsou založeny na části neznámých faktorech, a tudíž zde neexistuje přímá souvislost.

29 – Viz rozsudek ze dne 5. června 1997, SDC (C-2/95, Recueil, s. I-3017, bod 34).

30 – Tamtéž, bod 34.

31 – V tomto ohledu je nutno uvést, že v projednávané věci jsou úroky používány pro účely výpočtu jmenovité hospodářské hodnoty pohledávek. Po uzavření operace není banka povinna platit GFKL úroky.

32 – Jinou otázkou je, zda může GFKL v konkrétních případech znovu sjednat podmínky úvěru tím, že poskytne prodlouženou lhůtu ke splacení, a tím poskytne úvěr původním klientům banky (dlužníkům). Toto bude představovat novou operaci mezi GFKL a dotčeným dlužníkem.

33 – Rozsudek ze dne 25. května 1993, Bally (C-18/92, Recueil, s. I-2871).

34 – Viz například rozsudek ze dne 19. dubna 2007, Velvet & Steel Immobilien (C-455/05, Sb. rozh. s. I-3225, body 21 a 22).

35 – Viz rozsudek ze dne 28. října 2010, Axa UK (C-175/09, Sb. rozh. s. I-10701, bod 30 a citovaná judikatura).

36 – Viz rozsudek MKG, uvedený výše v poznámce pod čarou 2 a rozsudek Axa, uvedený výše v poznámce pod čarou 35.

37 – Viz rozsudek MKG, uvedený výše v poznámce pod čarou 2, bod 78, a rozsudek Axa, uvedený výše v poznámce pod čarou 35, bod 31.

38 – Viz rozsudek Axa, tamtéž, bod 34.

39 – Naproti tomu se faktoring vztahuje ke správě existujících pohledávek zákazníka faktorem. Toto je podle mého názoru důvod, proč nelze operace týkající se rizikových pohledávek kvalifikovat jako služby faktoringu, aťkoli faktoring jako obchodní pojem může zahrnovat rovněž odkup rizikových pohledávek.

40 – Viz rozsudky ze dne 27. října 2005, Levob Verzekeringen a OV Bank (C-41/04, Sb. rozh. s. I-9433, bod 19) a ze dne 29. března 2007, Aktiebolaget NN (C-111/05, Sb. rozh. s. I-2697, bod 21).

41 – Viz rozsudky Levob Verzekering OV (tamtéž, body 20 a 22) a Aktiebolaget NN (tamtéž, body 22 a 23).

42 – Viz rozsudky ze dne 25. února 1999, CPP (C-349/96, Recueil, s. I-973, bod 30); Levob

Verzekering a OV (uvedený v poznámce pod čarou 40, bod 21); ze dne 11. června 2009, RLRE Tellmer Property (C-572/07, Sb. rozh. s. I-4983, bod 18) a ze dne 2. prosince 2010, Everything Everywhere (C-276/09, Sb. rozh. s. I-12359, body 24 a 25).

43 – Viz rozsudky Coöperative Ardappelenbewaarpplaats (uvedený výše v poznámce pod čarou 20, bod 13); ze dne 15. května 2001, Primback (C-34/99, Recueil, s. I-3833, bod 24) a ze dne 24. října 1996, Argos Distributors (C-288/94, Recueil, s. I-5311, bod 16 a citovaná judikatura).

44 – Viz rozsudek First National Bank Chicago (uvedený výše v poznámce pod čarou 13, bod 47).

45 – Viz rozsudek First National Bank Chicago (uvedený výše v poznámce pod čarou 13, bod 45).

46 – Viz rozsudek Argos Distributors (uvedený výše v poznámce pod čarou 43, body 16, 18, 20, 23).

47 – Viz rozsudek First National Bank Chicago (uvedený výše v poznámce pod čarou 13, bod 48 a citovaná judikatura).